Ч. 24. Неділя 14 (1) лютого 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Криза в новім кабінеті. — Справи парляментарні. — Монархи в Берлині, а демонстрация безробітних. — З Росиї. — З балканьского півострова.

Новий кабінет ще не народив ся був, бо лише що вчера мало послідувати єго іменоване, як вже вчерашні ранішні депеші принесли були вість, що в тім кабінеті заносить ся на кризу, хоч не конче великої ваги, бо розходить ся лиш о міністра-земляка для Галичини, Ексц. Абрагамовича. Коло польске має бути дуже невдоволене з того, що п. Абрагамович не повідомив „Кола“ о покликаню до кабінету дра Білїньского, а президия „Кола“ вислала до п. Абрагамовича письмо, в котрім подала єму причини, задля яких єго дальше урядоване на становищи міністра єсть неможливе. На се становище наставились вже, як нотують польскі ґазети, др. Дулемба і др. Ґломбіньский. — Також і ческий міністер-земляк др. Жачек подав ся до димісиї, але поки що, здаєсь, анї одної анї другої димісиї не принято.

Як зачувати, має рада державна зібрати ся межи 2 а 7 марта. Чи довго буде животіти, се годі нинї предвидіти; буде се зависіти від того, чи Чехи схотять робити дальшу обструкцию. — Одна з парляментарних кореспонденций доносить, що руско-українєьский клюб не думає прилучити ся до наміреної Чехами опозициї, а то длятого, що Русини переконали ся, що Чехи не проявляють конечного зрозуміня для руских справ. — Італїяньскі посли оголосили комунїкат, в котрім стверджують, що супротив нового правительства мусять задержати вижидаюче становище. Они ожидають від правительства, що оно внесе до ради державної предложене в справі італїяньского унїверситету і зломить опір полудневих Славян в тій справі.

Після нинїшних вістий, ситуация поправила ся. Непорозуміне межи міністром Абрагамовичем а Колом польским зовсім вияснило ся і щезли всї чутки о наміреній димісиї п. Абрагамовича. Так само заперечують чутку о димісиї ческого міністра-земляка Жачка. Так отже новий кабінет готовий, а дотеперішні управителї міністерств одержавши всїлякі відзначеня, пішли в добре заслужений стан спочинку. Що до руского клюбу, то після нинїшних вістий, клюб сей лагодить ся до опозициї, але остаточне рішене має настати аж на повнім засїданю клюбу.

Ми вже згадували про миролюбивий тоаст анґлїйского короля, виголошений підчас пира на дворі німецкого цїсаря в Берлинї; тут наводимо характеристичні ті слова. Король Едвард сказав: Можу лиш повторити, що ми приїхали не лиш щоби пригадати цїлому сьвітови тїсні родинні звязи межи нашими родами, але також і скріпити дружні відносини межи нашими обома краями в цїли удержаня через то загального мира, до чого стремить цїле моє змаганє.

В день приїзду анґлїйскої королївскої пари, саме підчас в'їзду до Берлина устроїли безробітні велику демонстрацию. На зазив социяльно-демократичної управи відбуло ся того дня 15 зборів робітничих а відтак рушив улицями міста похід зложений з яких 10.000 робітників. Серед окликів: „Роботи! Проч з Бількою! Най жиє пролетарият!“ кинулись робітники на даний знак зривати хоругви, якими були украшені доми і кінні та самоїздні омнібуси в честь анґлїйских гостий і ломили держаки та дерли хоругви і кидали на землю. Коли прийшли до середини міста і тут стрінули ся з войском, що творили шпалїр для

---

18)

Небезпечна тайна.

З анґлїйского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

— Та коби то було лиш на тім скінчило ся — говорив Вальтер дальше — а то они в сварцї нагадали собі й про нас, а мій старий сказав, що менї не женити ся з єго донькою, а тоді пан Бартлї відповів, що і він для своєї доньки хотів би лїпшу партию; єго зять повинен би бути богатим. — Повинен би бути сином льондоньского льордмера і мати цїлі міхи гроший — крикнув мій тато. — Чому би нї? — сказав на то пан Бартлї; — розуміє ся, що я волїв би віддати доньку за такого, що має гроші, як за такого, що має лиш довг. — Оттак слово по слові і они розійшли ся смертельними ворогами, а нам не позістає тепер нїчого, як хиба розлучити ся або потайком побрати ся.

— Як ти можеш щось такого говорити! — сказала на то Марійка. — Треба прецї бути терпеливим.

— Дуже радо, як би я мав бодай якусь найменшу надію, — відповів їй Вальтер — а так годї. Коли не хочеш, то менї не лишає ся нїчого, як лиш іти в сьвіт, поїхати за границю, щоби бодай знайти спокій.

— Та, що то тобі поможе?

— Не знаю; але може мій тато надумає ся инакше, або може й ти переконаєш ся, що годї инакше зробити, лиш так, як я кажу.

Марійка стала єго тоді вразумляти, сказала єму, що він прецї значно старший від неї і повинен ще єї розуму навчити та бути проводирем до доброго, а він єї до злого намавляє. Тодї Вальтер справдї опамятав ся, став єї перепрошувати і остаточно попращавшись з нею, вернув домів з иншими гадками.

Глава десята.

Клопоти без кінця.

Вернувши домів, постановив Вальтер поговорити ще раз зі своїм батьком. Виглядавши добру нагоду, завів він розмову зі своїм батьком і сказав:

— Тату, правда, я вам був завсїгди добрим і слухняним сином?

— Ну, правда, та й що з того? — сказав на то полковник.

— То ви могли би мене хиба тепер або нїколи за то нагородити.

— Та й нагороджу, але то буде, як вже здогадую ся, до чого ти то говориш, трудна річ. Як би й не було, а я не допущу до того, щоби ти з якою небудь женив ся.

— Як то, з якою небудь? Або хиба она не з Клїффордів так само як і я.

— Чорта там! Єї мама була з Клїффордів, то правда, але твоя мати не мала нїякого дїла з крамарством та з вуглем.

— Як би то крамарство і вуголь було чимсь злим і нечестним — сказав на то Вальтер. Нинї прецї анї торговля анї спекуляция не понижають нїкого. Прецї далеко більша часть анґлїйскої високої і низшої шляхти займає ся торговлею. Мало що не всї они суть властителями акций зелїзничих а декотрі навіть директорами зелїзниць, отже так само підприємцями як колись тоті, що наймали брики з будами до перевоженя людий. Або й ваші найбільші сусїди і знакомі, чи не наймають они свої ґрунти посесорам не задля якоїсь чести, але за гроші а то хиба не торговля. Нинї торговля панує в цїлім сьвітї і хоронить від голоду. Чи від такої примхи мало би потерпіти моє щастє і щастє тої, котру я полюбив?

— Я то все вже давно знав, що ти менї тут скажеш, — відповів полковник неумолимо — але мимо того всего не допущу до того, щоби мій син женив ся з донькою крамаря, того шубравця, котрий мене так обидив. У тебе то, правда, не значить нїчого.

Сї слова вразили Вальтера так глубоко, що він вже не хотів дальше говорити. — Ви заганяєте мене в розпуку — сказав він ще — і я іду, щоби ви могли спокійно розважити справу. Може зміните свій погляд, коли мене не будете мати перед очима.

Сказавши то, вийшов, спакував свої річи, виїхав найблизшим поїздом до Льондону, вийняв там з каси свої ощадности і поїхав за море. Нїхто не знав, де він подів ся, лиш одна Юлїя, до котрої написав лист, а в нїм сказав, що гнїває ся навіть на Марійку, хоч не сумніває ся о єї любови.

Юлїя пігнала зараз з тим листом чим скор-

гостий, зачали робітники співати робітничу пісню а тоді войскова музика заграла пруску монархічну пісню. Немало бракувало а було би прийшли до кровавої бійки межи войском а робітниками, бо робітники стали були як мур і сперли войско в поході. Але в критичній хвили обі сторони надумували ся: офіцири не казали машерувати на перебій а робітники по хвили розступили ся.

З Петербурга доносять: Комісия інтерпеляцийна відкинула інтерпеляцию до міністра справ внутрішних в справі Азева поставлену социял-демократами а приняла інтерпеляцию кадетів з редакцийними поправками, надаючими їй характер услівний; она звучить: Коли факти суть згідні з правдою, чи звістно міністрови і т. д.

Підчас вчерашної дискусиї в думі о скасованю кари смерти один Анреп поставив в імени октябристів внесок, щоби цілу справу відослати назад до комісиї. За відосланєм до комісиї промавляв трудовник Булат, котрий дав почин до того внеску і кадет Міцюков, доказуючи, що справа есть зовсім ясна а серед теперішних відносин годі проволікати. — Тим часом чиновництво російске войскове і цивільне вішає дальше. Так засудив военний суд в Одесі димісіонованого штабового капітана Нікітіна на кару смерти через повішене за то, що намавляв вояків до бунту.

З Константинополя розійшла ся чутка, що там викрито заговор против султана і в наслідок того становище міністра війни есть захитане. Вчера в день селамлику мав бути виконаний замах на Абдул Гаміда, а на его місци мали видвигнути на престол кн. Юсуфа. Султан, кажуть, повідомив о тім вел. везира, котрий приступив до реконструкциї кабінету. Чи то, чи шось иншого зайшло межи великим везиром Кіямілем-пашою а міністром війни, досить, що вел. везир носить ся з гадкою реконструкциї кабінету і грозить розвязанем парляменту, а молодотурецкий комітет постановив повалити Кіяміла. Так нинішний день став ся критичним для Туреччини.

З Білграду доносять, що криза кабінетова закінчить ся по всій імовірности уступленем цілого дотеперішного кабінету, на котрого місце прийшли би старорадикали з Пасичем попереду.

Новинки.

Львів, дня 13-го лютого 1909

— **Іменованя.** П. Управитель Міністерства рільництва іменував в етаті бюра правничо-адміністрацийного гал. Дирекциї домен і лісів, секретаря адміністрацийного Казимира Тиховского, радником адміністрацийним. — Суплент гімн. Волод. Домбровский в Сереті іменований суплентом учит. семинариї в Чернівцях, а кандидат стану учительского Сильв. Яричевский іменований суплентом при гімназиї в Сереті. — Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами практикантів судових: Евг. Батицкого, Рівена Сайнвля Вайнтравба, Тадея Зіґельбавма, Стан. Рутковского, Алекс. Вінтовяка, Ад. Левнера, Ром. Медведского, дра В. Туртельтавба і Ст. Турчаньского.

— **До відомости пп. пасічників** „Господар і Промисловець" доносить: З'їзд пасічників обрадував, як окрема секция на конґресі просьвітнім у Львові, дня 3 лютого с. р. а резолюция, яка запала на конґресі звучать: „Пасічники зібрані на конґресі ухвалюють заложити окреме товариство пасічниче і орґанізують ся наразі як секция пасічнича при краєвім Союзі господарско-молочарскім в Стрию з тим, що кождий член пасічник стає рівночасно членом Союза і одержить безплатно часопись „Господар і Промисловець", який конґресом признаний пасічничим орґаном. До управи секциї пасічничої при Союзі стрийскім визначені конґресом Вп. о. Никола Гошовский, Стрий; п. Лев Гаваньский, Станиславів; о. Никола Михалевич і о. Юліян Дуткевич з Дуби.

† **Омелян Білиньский**, пралат Є. Сьв. Папи, собор. крилошанин митрополичої капітули львівскої, член краєв. Ради шкільної, кавалер ордера зелізної корони III кл., уроджений 1845 р., помер дня 11 с. м. по короткій недузі, заосмотрений сьв. Тайнами. Похорон відбув ся нині рано з архікатедральної церкви сьв. Юра на Личаківске кладовище.

— **З Рогатина.** Дня 17 с. м. (среда) о годині 11 відбуде ся в Рогатині віче з програмою: 1) реферат шкільний і університетский, 2) справа будови „Народного Дому" в Рогатині, 3) орґанізация сільского крамарства. З огляду на велику ваґу сего віча просить ся о як найчисленнійшу участь. — Від повітової орґанізациї в Рогатині о. Ст. Городецкий.

— **В Раві рускій** в громадскій стражници дня 16 с. м. о 7 год. вечером відограють селяни-аматори з Махнова зі своєю орхестрою „Сватання на Ганчарівці" Квітки Основяненка в память сьвяточного обходу 40-літного ювилею товариства „Просьвіти".

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому". Початок о 7½ вечером.

В неділю дня 14 с. м. „Арсен Яворенко", комедия в 4 діях Б. Грінченка

В понеділок дня 15 с. м. „Нещасне кохання", народний образ зі співами і танцями в 5 діях Манька.

— **Дрібні вісти.** Львівский трамвай перевіз в січни 1,383.796 осіб або о 673.460 більше що в січни м. р. Загальний дохід трамваю в січни с. р. виносив 152.511 К або о 72 329 К більше як в січни 1908. — Льокальна зелізниця Львів-Підгайці буде ще сего місяця віддана до ужи ку аж до Вовкова за Перемишлянами. Перед кількома днями відбула ся проба мостів, а мин. середи їздив по тім шляху поїзд комісийний. — Концесию на аптику в Гологорах надало Намістництво маґістрови фармациї Іванови Ступницкому. — Панько Масяк (не Масляк) з Підсоснова, котрий віз Омеляна Кінаша з Миколаєва і его жінку Матрону, а котрого підчас катастрофи на зелізници — о чім ми доносили — тяжко потовкло, помер у Львові в шпитали. Кінашеви покалічило голову і зломило одно ребро а его жінці, крім синців не стало ся нічого. — Др. Мечислав Орлович згубив портфель, в котрім було 200 К банкнотами по 10, 20 і 100 кор. і 1 російский банкнот на 3 рублі. — П. М. Вержховска згубила 350 К завинених в білу коверту, а п. Ернестина Кох, прив. урядничка згубила 1000 марок по 3 сот.

— **Справа Друкера**, котра стала ся причиною арештованя войнилівского бурмістра, закінчила ся тим, що судиї присяжні на поставлені їм два питаня відповіли 10 голосами потверджуючо а трибунал в виду того засудив Друкера на 5 літ тяжкої вязниці з вчисленем до тої кари той рік, який вже пересидів у вязниці. Коли підчас розправи один сьвідок сказав, що пригадує собі добре, що в часі коли обкрадено Корнгабера, Друкер був у Львові, звернув прокуратор его увагу, що 20 сьвідків виділо Друкера в тім часі у Войнилові. На то відповів Кош, що у Войнилові можна знайти собі сьвідків.

ше на фарму до Марійки. Обі читали той лист а Марійка стала відтак жалувати ся Юлії, що Вальтер загнівав ся на неї, що она не хотіла на то згодити ся, щоби він потайком з нею повінчав ся.

— То й добре ти зробила, що не пристала на то. Бо й які би були з того наслідки? Я би тут вже більше й не показала ся.

Тимчасом полковник Кліффорд переживав сумні часи. Єму було то дуже прикро, що син его покинув, але він не показував того по собі. Одного дня зачув він якісь крики радости і довідав ся, що Бартлієві копальники докопали ся обильних покладів вугля і видобули сотки сотнарів на верх. Полковник Кліффорд післав свого старого слугу, Бакера, щоби той звідав ся, що стало ся і від тої пори старий слуга все доносив свому панови всілякі новинки, котрі его дуже гнівали. А вже найбільше серди до полковника Кліффорда то, що Бартлі купив малий шинок разом з кількома морґами поля за значно меншу ціну як та, якої власнитель того шинку заправив був від Кліффорда. Бартлі виставив на тім ґрунті кількадесять домів, в десятеро ліпших, як старі хати полковника. Тоті доми наймали переважно копальники і платили добрий чинш та й шинок приносив доходи.

Всего того було вже за богато для полковника, котрого вже й без того від кількох літ мучив гостець. Сильний напад тої хороби звалив его на ложе недуги а хороба пересунула ся з ніг висше в тіло. Лікар приїздив що дня до него а він зазівав до себе ще й свого адвоката і довго з ним радив ся а в селі пішла була чутка, що з полковником вже зле і ледви чи він подужає.

Того самого дня, коли Гоп мав вернути, одержала Марійка лист від него, але лиш з его підписом, що він в дорозі занедужав і мусить лічити ся.

Оттак стояли річи, коли одного дня явив ся якийсь старий, сивий панок в чорнім одіню, що приїхав повозом полковника і хотів говорити з панною Марі Бартлі. Був то старий Джон Бакер.

Щоби не тратити богато часу, приступив Бакер відразу до річи і сказав: Ми у великій біді в Кліффорд Галь. Пан Вальтер виїхав кудись і не лишив нам своєї адреси а мій бідний пан вмирає.

Марійка аж крикнула, так прикро вразила її ся вість, а Бакер говорив дальше: Може чотири неділі тому назад написав він кілька слів з Доврю до панни Юлії Кліффорд та й тілько всего, але до вас може він частійше пише і може знаєте его адресу.

Марійці аж сльози станули в очах, коли сказала до Бакера: Я знаю, хто ви, бо Вальтер мені нераз говорив про вас і я з цілої душі і серця рада би вам подати адресу, але сама не знаю, де він перебуває. Боже мій, тато его умирає а нема сина, щоби замкнув єму очи.

Якраз в тій хвили надійшов пан Бартлі а заставши Бакера і побачивши дівчину так зворушену, спитав зараз, що такого стало ся. — Ах нещасте, тату — сказала єму Марійка — полковник Кліффорд умирає а не знаємо, де Вальтер обертає ся. Ніхто не знає, де він.

— Зажди хвильку — сказав Бартлі очевидно зворушений. — Якраз надійшла почта а мені впала в очи заграниченна марка. — Він вийшов до другої комнати і приніс цілу пачку листів, зачав їх перевертати а відтак відозвав ся: З Марсилиї до тебе — і дав Марійці лист а сам пішов до своєї канцеляриї. Она отворила лист і довідала ся з него, що Вальтер перебуває тепер в Марсилиї в однім з тамошних готелів. Він писав їй, що постановив був не відзивати ся до неї і не давати віякого знаку о собі, але вже не міг витримати і мусів написати. Просить лиш, щоби она в Кліффордскім дворі нікому не казала, де він перебуває.

За хвилю увійшов п. Бартлі знову. — А що, де він перебуває? — спитав він, а коли она єму сказала, дав їй формуляр на телеґраму і казав написати депешу, за чверть години можна її буде надати на двірци на зелізници а найдальше за чотири години він її дістане.

Марійка сіла і написала: Прошу вертати до Кліффорд Галь, тато небезпечно занедужав.

— Покажи, що ти написала — сказав Бартлі а прочитавши додав: Справдешно по бабски! Боїш ся, щобись его не перепудила! Напиши ще раз коротко і ясно: Приїзджайте зараз, ваш батько умирає!

Бакер забрав зараз ту депешу і повіз на дворець, де її надав. Від сеї пори став він великим прихильником Марійки.

(Дальше буде).

Всячина

для науки і забави.

— Товщ в людскій поживі. Є богато людий, котрі вже з природи люблять товсто їсти, але мало єсть таких, котрі знають, як велике значінє має товщ для живленя чоловіка і що чоловік потребує конче їсти, коли вже не товсті то бодай масні страви. Товщ єсть конче потрібна до травленя і до витворюваня тепла, она причиняє ся богато до піднесеня сили і житєвої енергії чоловіка а навіть спиняє успішно деякі хороби. Лікарі признають загально, що солодка сметанка єсть дуже доброю поживою для малокровних та для людий, що западають на хороби жолудка; рибячий тран єсть ліком від шкрофулів.

За омасту до всілякого рода страв даємо нині по найбільшій части лиш масла і можна майже сьміло сказати, що ніякого иншого товщу не минає ся так богато як масла. Масло їмо з хлібом і у всяких варених та печених стравах а то тому, що оно і найсмачнійше і найлекше приступне зі всїх товщів. Але оно і найдорожше і має в собі найменше товщу. Олива, сїмяний олій, свинячий і гусячий смалець мають в собі значно більше товщу як масло.

Але й товщ при половім мясї, при баранині і свинині, котру богато людий відкраює і не їсть, має ясно средство поживи незвичайну вартість і причиняє ся так само до будови молодого тїла, котре ще розвиває ся, як і до удержаня вже розвитого приcтаркуватого тїла. Длятого то купуючи мясо, не треба домагати ся лиш самого худого. Товсте робить найліпшу прислугу, особливо в зимі, бо товщ дає тепло.

Товщ взагалі підносить стравність иншої поживи. Горох, риж та стручкові ростини дають дуже цінні страви, але без значного додатку товщу були би они для потреб тїла недостаточні. Так само всї роди капусти та взагалі вся городовина а також і бараболї. Коли же до них домішати відповідної скількости товщи — над міру було би очевидно шкідливо, то они вдоволяють потреби людского тїла, стають лекше стравні і смачнійші та виходять на здоровлє.

Найліпше, бо найбогатше в товщ єсть свиньске мясо а зі всїх товщів солонина. Вуджена солонина єсть і смачна і стравна і має в собі незвичайно богато товщу. Она дає чоловікови взглядно найбільше чистих і стравних творчих поживи. Коли солонину добре погризти, то з неї цїлих 90 процент входить в людске тїло і кров. Длятого в домашнім обходї треба більше звертати увагу на саму чисту і перерастулу солонину та більше уживати смальцю як доси.

Для тих, що боять ся, щоби від товстих страв самі не стовстїли, треба тут додати, що товсті страви самі собою не витворюють ще сала в чоловіцї. Товщ робить ся і осїдає в чоловіцї в першім рядї від солодких і мучних страв.

— Сир американьских президентів. Сими днями рознесли були ґазети вістку, що якийсь Тиролець, мешкаючий в Америцї, прислав нашому цїсареви в дарунку одну бараболю, що важила пять фунтів, а посилку свою заадресував: „Австрийскому цїсареви в парляменті“. Видко, що сей Тиролець перейняв вже деякі звичаї від Американців, котрі після старого звичаю посилають свому президентови від часу до часу дарунки, відповідні їх званю і майну. Ті дарунки бувають иноді дивного рода і роблять тому, для кого призначені, не мало клопоту, бо й треба їх десь примістити і відповідно з'ужиткувати. Так зробила ся в резиденції теперішного президента в „Білім Домі“ цїла менажерия, коли число присланих Рузвельтови гадин, тапірів і молодих медведів так збільшило ся, що треба було призначити для них кілька комнат.

Дарунком для американьских президентів, який заєдно повтаряє ся, суть величезні сири, які фабриканти сирів і фармери в Сполучених Державах люблять присилати свому президентови. Тоті сири доводять президентів просто до розпуки. Они не знають, що мають з ними робити і де їх подїти. Президент Джексон одержав був свого часу від якогось фармера сир, що мав в промірі 4 стопи (звиш 1 метер і чверть), був більше як на пів метра грубий і важив 1400 фунтів. Щоби єго позбути ся, оповістив президент, що він того а того дня запрошує до себе всїх, що мають охоту прийти, на сир. Наочний сьвідок розповідає, що того дня отворено двері Білого Дому широко і величезна товпа людий обступила того велита, від котрого воняло так страшенно, що не лиш тота одна комната, але й всї сусїдні були переповнені таким „запахом“, що хоч втїкай або ніс затикай. Але запросини помогли, бо до двох годин не було й слїду із сира.

Та й президент Джефферзон дістав був з початком минувшого столїтя в дарунку сир, що важив 1200 фунтів. Той президент не любив приймати дарунки і післав длятого єго дателеви чек на 200 долярів. Сир той везли з Чешір в удїльній державі Месечесетс до Вашінґтону вовом, до котрого було запряжених шість коний. Віз був критий а на нїм виписано: „Найбільший сир Америки — найбільшому мужеви Америки“. Якраз тепер виставлено в Ню-Йорку на показ і на продаж сир, що важить 700 фунтів а котрий президент Рузвельт дістав був перед двома роками в дарунку; він тепер вже наскрізь „пахне“.

— Нечбн який візник. В малій місцевости Блїквуд (Bleakwood) в Мінезоті стала ся недавно тому слїдуюча дивна але зовсїм правдива історія. Від многих лїт мешкав там коваль, що звав ся Портер, і той одного дня захедужав та небавком помер. На похорон зійшло ся дуже богато людий і відводили тїло на кладовище віддалене якої чверть милї. Ледви що уйшли кусень дороги, як падїгнав якийсь самоїзд, коні при караванї сполошили ся і зачали втїкати, візник впав з каравана і заким ще хтось міг прискочити на поміч, коні з домовиною пігнали дальше гостинцем. Коло кладовища скрутили в бік на иншу дорогу а відтак пігнали суголовками через поля. Люди зразу бігли за кіньми, але відтак стратили їх з очий і почали вертати назад.

В годину опісля на превелике диво всїх жителів караван вернув назад до місцевости а той, що поганяв з него коні, був ніхто инший, лиш таки сам живий помершиий Портер. Коні гнали далеко з карваном, аж остаточно він перевернув ся в рів, домовина розбила ся а з неї вилетїв Портер, котрий лиш був завмер, і ожив від сильного потрясеня. Коні не мали еже сили бічи дальше і станули. Він, що правда, перепудив ся, коли побачив, що вилетїв з домовини, та що їхав в ній на каравані; але все таки не стратив притомности. Впорядкува все, як міг, сїв на караван і поїхав на нїм домів.

— Найдовший шлях зелїзничий в Европі, котрим подорожний може їхати без перерви, єсть той, котрим їде ся з Парижа до Константинополя. Він єсть 2900 кільометрів довгий і треба ним їхати 64 і пів годин.

Телеґрами.

Будапешт 13 лютого. В палатї послів пос. Фобшарі (лївиця партиї независимости) підчас розправи над континґентом рекрута зажадав стверджения комплету. Коли перекопано ся, що не було комплету президент перервав засїданє на чверть години. По перерві показав ся знову брак комплету. Президент зарядив відчитанє списy послів.

Льондон 13 лютого. З правительственних кругів зачувати, що небавком мають наступити нові вибори до парляменту, яко відклик до народу в справі усуненя права veta палати льордів.

Льондон 13 лютого. Приняте короля Альфонса в Вілля Віціоза було дуже сердечне. Часописи нотують чутку о близьких заручинах портуґальского короля Мануеля з княгинею Беатрисою, донькою кн. Единбурґа.

Константинополь 13 лютого. Вел. везир Кіяміл повідомив президента палати, що з причини приняття дипльоматів і з инших причин політичних, не прийде нині на засїданє палати і не буде міг відповідати на інтерпеляції. — Молодотурецкий комітет робить заходи, щоби удержати ся на становищи, особливо в армії і корпусї офіцирскім.

Константинополь 13 лютого. Офіцияльний комунїкат молодотурецкого комітету заперечує рішучо чутку, мов би той комітет став ся скинути з престола султана і мов би знов з тої причини прийшло до димісиї міністра війни і маринарки.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11 лютого

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·30	до	11·60
Жито	9·50	до	9·60
Овес	7·30	до	7·70
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	8·59
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика	7·60	до	8.20
Бобик	7·50	до	7·70
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	80·—
Тимотка	24·—	до	30·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходить до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·06, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50**
„ Белзця: 4·50.

Відходить зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·07, 2·23, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·20, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 15/9): **6·46**

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

ПО ПОВОДУ ІНВЕНТАРЯ

продаємо по дуже зредукованих цїнах

майже 100 туз. найлучших простирал без шву, блїхованих 150/200 цнтм. величини, обрубленых 6 штук за К 14·20 лише так довго як запасу стане. Ненадаючі ся вістануть в кождім часї назад приняті. — Взори найновійших вефірів, полотен, оксфордів, каневас, обрусів, ручників і т. п. даром і оплачено

в ткальнї БРАТІВ КРЕЙЦАР

Добрушка Ч. 9131 (Чехи).

З сильних, здорових хлопцїв до лїт 15, в укінченою школою народною, знайдуть зараз посаду. Через оден рік мусять мати власне убране. — Зголошеня в „Народній Гостинници“ у Львові.

---

4 до 5 К денно

може заробити кождий дома на машинї до виробів панчошкових і трикотових.

МАШИНИ

такі продаю по найнизших цїнах фабричних, близші інформациї у Ст. Ракочого в Настасові, почта в місци.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт в росийскої шкіри васуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дївчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових в верха шкіра, а в серединї овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бренволї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Інсерати

до

„Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада (Телефона ч. 527).